"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ଏବେ ତୁମେମାନେ ଈଶ୍□ରୀୟ ସନ୍ତାନ ହୋଇଛ, ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ କୌଣସି ଆସୁରୀ ଗୁଣ ରହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, ନିଜର ଉନ୍ନତି କରିବାକୁ ହେବ ତେଣୁ କୌଣସି ଭୁଲ୍ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ତୁମ ସଂଗମଯୁଗୀ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ଭିତରେ କେଉଁ ନିଶ୍ଚୟ ଏବଂ ନିଶା ରହିଛି?

ଉତ୍ତର:- ଆମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ନିଶ୍ଚୟ ଏବଂ ନିଶା ରହିଛି ଯେ, ଆମେମାନେ ଏବେ ଈଶ୍□ରୀୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ହୋଇଛୁ । ଆମେ ସ୍□ର୍ଗବାସୀ ହେବୁ ଏବଂ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ମଧ୍ୟ ହେବୁ । ଏହି ସଂଗମରେ ଆମର ଟ୍ରାନ୍ସଫର୍ ଅର୍ଥାତ୍ ବଦଳି ହେଉଛି । ଆସୁରୀ ସନ୍ତାନରୁ ଈଶ୍□ରୀୟ ସନ୍ତାନ ହୋଇ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ସ୍□ର୍ଗବାସୀ ହେଉଛୁ, ଏହାଠାରୁ ବଡ ପ୍ରାପ୍ତି ଆଉ କିଛି ନାହିଁ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ବାବା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ପ୍ରାୟତଃ ମନୁଷ୍ୟ ଶାନ୍ତିକୁ ପସନ୍ଦ କରିଥାଆନ୍ତି । ଘରେ ପିଲାମାନଙ୍କର ଖିଟ୍-ପିଟ୍ ହେଲେ ଅଶାନ୍ତି ହୋଇଥାଏ । ଅଶାନ୍ତିରୁ ଦୁଃଖ ମିଳିଥାଏ । ଶାନ୍ତିରୁ ସୁଖ ମିଳିଥାଏ । ଏଠାରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତ ଶାନ୍ତି ମିଳୁଛି । ସେଥିପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଉଛି କେବଳ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବ । ଆତ୍ମାରେ ଯେଉଁ ଅଧାକଳ୍ପର ଅଶାନ୍ତି ରହିଛି, ତାହା ଶାନ୍ତିର ସାଗର ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ଦ୍□ାରା ଦୂରେଇଯିବ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏବେ ଶାନ୍ତିର ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ, ଶାନ୍ତିର ଦୁନିଆ ଏବଂ ଅଶାନ୍ତିର ଦୁନିଆ ବିଲ୍କୁଲ୍ ଅଲଗା ଅଟେ । ଆସୁରୀ ଦୁନିଆ, ଈଶ୍□ରୀୟ ଦୁନିଆ, ସତ୍ୟଯୁଗ, କଳିଯୁଗ କାହାକୁ କୁହାଯାଉଛି, ଏକଥା କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେମାନେ କହୁଛ ଆମେ ମଧ୍ୟ ଆଗରୁ ଜାଣିନଥିଲୁ, ଯଦିଓ ଉଚ୍ଚ ପଦଧାରୀ ମଧ୍ୟ ଥିଲୁ । ପଇସା ବାଲାଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ପଦଧାରୀ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଗରୀବ ଏବଂ ସାହୁକାର ତ ବୁଝିପାରିବେ ନା । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ବୁଝିପାରୁଛ ବାସ୍ତବରେ ଈଶ୍□ରୀୟ ସନ୍ତାନ ଏବଂ ଆସୁରୀ ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ମିଠା ସନ୍ତାନମାନେ ଜାଣୁଛ - ଆମେ ହେଉଛୁ ଈଶ୍□ରୀୟ ସନ୍ତାନ । ଏହା ପକ୍କା ନିଶ୍ଚୟ ରହିଛି ନା । ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ବୁଝି ପାରୁଛ ଯେ, ଆମେ ଈଶ୍□ରୀୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ହିଁ ସ୍□ର୍ଗବାସୀ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ । ସର୍ବଦା ଏହି ଖୁସି ରହିବା ଉଚିତ୍ । ବହୁତ କମ୍ ସନ୍ତାନ ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ ବୁଝୁଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଈଶ୍□ରୀୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ । କଳିଯୁଗରେ ଆସୁରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ । ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗରେ ଆସୁରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ବଦଳି ହେଉଛି । ଏବେ ଆମେ ଶିବବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇଛୁ । ମଝିରେ ଏକଥା ଭୁଲିଯାଇଥିଲୁ, ଏବେ ପୁନର୍ବାର ଜାଣୁଛୁ ଯେ, ଆମେ ଶିବବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ କେହି ନିଜକୁ ଈଶ୍□ରୀୟ ସନ୍ତାନ ବୋଲି କହିନଥା'ନ୍ତି । ସେଠାରେ ଦୈବୀ ସନ୍ତାନ ହେବେ । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଆମେମାନେ ଆସୁରୀ ସନ୍ତାନ ଥିଲୁ । ଏବେ ଆମେମାନେ ଈଶ୍□ରୀୟ ସନ୍ତାନ ହୋଇଛୁ । ଆମେ ସବୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀ ବି.କେ ଅଟୁ । ଏହି ରଚନା ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ କରିଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ସବୁ ଭାଇ-ଭଉଣୀ ଈଶ୍□ରୀୟ ସନ୍ତାନ ଅଟ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଏବେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ରାଜ୍ୟ ମିଳୁଛି । ଭବିଷ୍ୟତରେ ଆମେ ଦୈବୀ ସ୍□ରାଜ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବୁ ଏବଂ ସୁଖୀ ହେବୁ । ବାସ୍ତବରେ ସତ୍ୟଯୁଗ ହେଉଛି ସୁଖଧାମ, କଳିଯୁଗ ହେଉଛି ଦୁଃଖଧାମ । ଏକଥା କେବଳ ତୁମେ ସଂଗମଯୁଗୀ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହିଁ ଜାଣୁଛ । ଆତ୍ମା ହିଁ ଈଶ୍□ରୀୟ ସନ୍ତାନ ଅଟେ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣୁଛ - ବାବା ସ୍□ର୍ଗର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ସିଏ ରଚୟିତା ଅଟନ୍ତି ନା । ନର୍କର ରଚୟିତା ତ ନୁହଁନ୍ତି । ଯଦି ନର୍କର ରଚୟିତା ହୋଇଥାଆନ୍ତେ ତେବେ ତାଙ୍କୁ କିଏ ମନେ ପକାଇଥା'ନ୍ତା । ତୁମେ ମଧୁର ସନ୍ତାନମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛ - ବାବା ସ୍□ର୍ଗର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ସିଏ ଆମମାନଙ୍କର ବହୁତ ମିଠା ବାବା ଅଟନ୍ତି । ସିଏ ଆମକୁ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ସ୍□ର୍ଗବାସୀ କରୁଛନ୍ତି, ଏହାଠାରୁ ବଡ କଥା ଆଉ କିଛି ନାହିଁ । ଯାହାକୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ରଖିବା ଉଚିତ୍ । ଆମେ ଈଶ୍□ରୀୟ ସନ୍ତାନ, ତେଣୁ ଆମ ଭିତରେ କୌଣସି ଆସୁରୀ ଅବଗୁଣ ରହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ନିଜକୁ ହିଁ ନିଜର ଉନ୍ନତି କରିବାକୁ ହେବ । ବାକି ଆଉ କମ୍ ସମୟ ଅଛି, ଏବେ ଆଉ କୌଣସି ଭୁଲ୍ କର୍ମ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଏ କଥା ଭୁଲିଯାଅ ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ଦେଖୁଛ ବାବା ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛନ୍ତି । ଯାହାଙ୍କର ଆମେ ସନ୍ତାନ ହୋଇଛୁ । ଆମେମାନେ ଈଶ୍□ର ପିତାଙ୍କ ନିକଟରେ ପଢୁଛୁ ଦୈବୀ ସନ୍ତାନ ହେବା ପାଇଁ, ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ କେତେ ଖୁସି ରହିବା ଉଚିତ୍ । ବାବା କେବଳ ଗୋଟିଏ କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ, ତେବେ ଯାଇ ତୁମର ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଘରକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ । ତେଣୁ ବାବାଙ୍କୁ ଯେତେ ମନେ ପକାଇବ ସେତେ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । ଅଜ୍ଞାନ କାଳରେ ଯେପରି କନ୍ୟାର ନିର୍ବନ୍ଧ ହେଲେ ସେହି ସ୍ମୃତି ସବୁ ଦିନ ପାଇଁ ଛାପି ହୋଇଯାଏ । ପିଲା ଜନ୍ମ ହେଲା ଏବଂ ସ୍ମୃତିରେ ରହିଗଲା । ଏହି ସ୍ମୃତି ତ ସ୍□ର୍ଗରେ ଏବଂ ନର୍କରେ ମଧ୍ୟ ରହିଥାଏ । ପିଲାଟି କହିଥାଏ - ଇଏ ମୋର ପିତା, ତେବେ ସେହିପରି ଇଏ ଆମର ବେହଦର ବାବା ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ଯାହାଙ୍କଠାରୁ ସ୍□ର୍ଗର ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି ତାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ମନରେ ଛାପି ହୋଇ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଆମେ ପୁନର୍ବାର ଭବିଷ୍ୟତ ୨୧ ଜନ୍ମର ସମ୍ପତ୍ତି ନେଉଛୁ । ତେଣୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ସମ୍ପତ୍ତିର ହିଁ ସ୍ମୃତି ରହିଛି ।

ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ ଯେ, ସମସ୍ତେ ଦିନେ ନିଶ୍ଚୟ ମରିବେ । କେହି ଜଣେ ହେଲେ ଏଠାରେ ରହିବେ ନାହିଁ । ଯିଏ ଯେତେ ଅତି ପ୍ରିୟ

ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତେ ଚାଲିଯିବେ । ଏହା କେବଳ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ, ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ଏବେ ବିନାଶ ହେଲା କି ହେଲା । ତେଣୁ ଏହାର ବିନାଶ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ପୂରା ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ଯେହେତୁ ଈଶ୍□ରୀୟ ସନ୍ତାନ ହୋଇଛ, ସେଥିପାଇଁ ଅସରନ୍ତି ଖୁସି ରହିବା ଉଚିତ୍ । ବାବା କହିଚାଲିଛନ୍ତି - ପିଲାମାନେ, ନିଜର ଜୀବନ ହୀରା ତୁଲ୍ୟ କର । ତାହା ହେଉଛି ଦୈବୀ ଦୁନିଆ ଏବଂ ଏହା ଆସୁରୀ ଦୁନିଆ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ କେତେ ଅସରନ୍ତି ସୁଖ ରହିଥାଏ । ତାହା ସେହି ବାବା ହିଁ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏଠାକୁ ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଛ । ଏହିଠାରେ ତ ବସିଯିବ ନାହିଁ । ଏପରି ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ ଯେ, ସମସ୍ତେ ଏକାଠି ରହିବେ, କାହିଁକି ନା ତୁମେ ସମସ୍ତେ ବେହଦର ସନ୍ତାନ । ଏଠାକୁ ବହୁତ ଉତ୍ସାହର ସହିତ ଆସୁଛ କହୁଛ, ଆମେ ବେହଦ ବାବାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଉଛୁ । ଆମେ ହେଉଛୁ ଈଶ୍□ରୀୟ ସନ୍ତାନ । ଈଶ୍□ରୀୟ ପିତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ, ତେଣୁ ଆମେ କାହିଁକି ସ୍□ର୍ଗରେ ନ ରହିବୁ । ଈଶ୍□ର ପିତା ସ୍□ର୍ଗ ରଚନା କରୁଛନ୍ତି ନା । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ସାରା ଦୁନିଆର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ ରହିଛି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ, ସ୍□ର୍ଗୀୟ ଈଶ୍□ର ପିତା ଆମକୁ ସ୍□ର୍ଗକୁ ଯିବାର ଯୋଗ୍ୟ କରାଉଛନ୍ତି । ପ୍ରତି କଳ୍ପରେ କରୁଛନ୍ତି । ଏପରି କେହି ଜଣେ ହେଲେ ବି ମନୁଷ୍ୟ ନାହାଁନ୍ତି ଯିଏକି ଜାଣିଥିବେ ଯେ, ଆମେ ହେଉଛୁ ଅଭିନେତା । ଯଦି ଆମେ ଈଶ୍□ର ପିତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ତେବେ ଦୁଃଖୀ କାହିଁକି? ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟେରେ ଲଢୁଛେ କାହିଁକି ! ଆମେ ଆତ୍ମା ପରସ୍ପର ଭାଇ ଭାଇ ଅଟୁ ନା । ତେବେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଲଢୁଛନ୍ତି କିପରି । ଲଢେଇ କରି କରି ପୁଣି ଶେଷ ହୋଇଯିବେ । ଏଠାରେ ଆମେମାନେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବର୍ସା ନେଉଛୁ । ଭାଇମାନଙ୍କର ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କେବେ ହେଲେ ମତଭେଦ ରହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଏଠାରେ ତ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ଲୁଣ-ପାଣି ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଭଲ ଭଲ ସନ୍ତାନମାନେ ମଧ୍ୟ ମତଭେଦରେ ରହୁଛନ୍ତି, ମାୟା କେତେ ଜବରଦସ୍ତ । ଭଲ ଭଲ ସନ୍ତାନମାନେ ତ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପଡୁଥିବେ ନା । ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କେତେ ସ୍ନେହ ରହିଛି । ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ନାହାଁନ୍ତି ଯାହାକୁ ସିଏ ମନେ ପକାଇବେ, ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧି ଇଆଡେ-ସିଆଡେ ଚାଲି ଯାଉଛି । କର୍ମଧନ୍ଦା ଆଦିରେ ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧି ଚାଲିଯାଉଛି । ମୋର ତ କୌଣସି କର୍ମଧନ୍ଦା ଆଦି ନାହିଁ । ତୁମମାନଙ୍କର ଅନେକ ଧନ୍ଦା ରହିଛି । ହେଲେ ମୋର ତ' ଗୋଟିଏ ଧନ୍ଦା । ମୁଁ କେବଳ ଆସିଛି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସ୍□ର୍ଗର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରିବା ପାଇଁ । ବେହଦ ବାବାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି କେବଳ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ହିଁ ଅଟ । ସେ ଗଡ୍ ଫାଦର (ଈଶ୍□ର ପିତା) ଅଟନ୍ତି ନା । ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନେ ହେଲେ ତାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି । ହେଲେ ମାୟା ଛି-ଛି କରିଦେଇଛି । ଏବେ ବାବା ଫୁଲ ଭଳି କରୁଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ତୁମେମାନେ ହିଁ ମୋର ଅଟ । ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମୋର ମୋହ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଚିଠି ଲେଖୁନାହଁ, ତେଣୁ ଚିନ୍ତା ରହୁଛି । ଭଲ ଭଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଚିଠି ଆସୁ ନାହିଁ । ଭଲ ଭଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମାୟା ଏକଦମ୍ ଶେଷ କରିଦେଉଛି । ନିଶ୍ଚୟ ଦେହ-ଅଭିମାନ ରହିଛି । ବାବା କହି ଚାଲିଛନ୍ତି ନିଜର ଭଲମନ୍ଦ ତ ଲେଖ । ବାବା ପଚାରୁଛନ୍ତି - ପିଲାମାନେ, ତୁମମାନଙ୍କୁ ମାୟା ହଇରାଣ କରୁନାହିଁ ତ? ବାହାଦୂର ହୋଇ ମାୟା ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ ନା । ତୁମେମାନେ ଏବେ ଯୁଦ୍ଧ ଭୂମିରେ ଅଛ ନା । କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡିକୁ ଏପରି ଆୟତ୍ତ କରି ରଖିବା ଉଚିତ୍ ଯେପରି ଟିକେ ହେଲେ ଚଞ୍ଚଳ ନ ହେଉ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସବୁ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଆୟତ୍ତରେ ରହିବେ । କୌଣସି କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଚଞ୍ଚଳ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ନାଁ ମୁଖର, ନା ହାତର, ନା କାନର... କୌଣସି ଚପଳତା ନଥାଏ । ସେଠାରେ କୌଣସି ଆବର୍ଜନା ଜିନିଷ ନଥାଏ । ଏଠାରେ ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି କୌଣସି ଖରାପ ଅଭ୍ୟାସ ନ ରହୁ । କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟକୁ ଆୟତ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । ତେଣୁ ଭଲ ଭାବରେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ପଡିବ । ସମୟ ବହୁତ କମ୍ ଅଛି । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ବହୁତ ଗଲା ଆଉ ଅଳ୍ପ କିଛି ଅଛି । ଏବେ ଆହୁରି କମ୍ ରହିଛି । ନୂଆ ଘର ହେଲେ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଥାଏ ନା - ବାକି ଅଳ୍ପ ସମୟ ଅଛି । ଏବେ ଏହା ତିଆରି ହୋଇଯିବ, ବାକି ଅଳ୍ପ କାମ ରହିଛି । ତାହା ହେଲା ହଦ, ଏହା ବେହଦର କଥା । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଯାଇଛି ସେମାନଙ୍କର ହେଲା ବିଜ୍ଞାନର ବଳ ଆଉ ତୁମମାନଙ୍କର ଶାନ୍ତିର ବଳ । ତାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧିର ବଳ ଏବଂ ତୁମର ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧି ବଳ । ବିଜ୍ଞାନର କେତେ ଉଦ୍ଭାବନ ହେଉଛି । ଏବେ ତ ଏପରି ବୋମା ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି, କହୁଛନ୍ତି ଯଦି ଘରେ ବସି ଛାଡିଦେବୁ ସାରା ସହର ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ପୁଣି ଏହି ସେନା, ଉଡାଜାହାଜ ଆଦି କାମରେ ଆସିବ ନାହିଁ । ତାହା ହେଉଛି ବିଜ୍ଞାନର ବୁଦ୍ଧି । ତୁମମାନଙ୍କର ହେଉଛି ନୀରବତାର ବୁଦ୍ଧି । ସେମାନେ ବିନାଶ ପାଇଁ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି, ଆଉ ତୁମେମାନେ ଅବିନାଶୀ ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଛ ଏହାକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧି ଦରକାର ।

ତୁମେ ପିଲାମାନେ ବୁଝିପାରୁଛ ଯେ - ବାବା କେତେ ସହଜ ରାସ୍ତା ବତାଉଛନ୍ତି । ଭଲେ କେତେ ବି ଅହଲ୍ୟା, କୁବ୍ଜା ହୁଅନ୍ତୁ ମଧ୍ୟ ମାତ୍ର ଦୁଇଟି ଅକ୍ଷର ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ । ବାବା ଏବଂ ବର୍ସା ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍□ର୍ଗର ସମ୍ପତ୍ତି । ପୁଣି ଯିଏ ଯେତେ ମନେ ପକାଇପାରିବ । ସବୁ ସଙ୍ଗ ଭୁଲି ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ନିଜ ଘର ପରମଧାମରେ ଥିଲି ସେତେବେଳେ ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ତୁମେମାନେ ଡାକୁଥିଲ - ବାବା ଆପଣ ଆସିଲେ ଆମେ ସବୁ କିଛି ସମର୍ପଣ କରିଦେବୁ । ବାବା ଯେପରି ଧୋବା ହୋଇଗଲେ, ଧୋବାକୁ ପୁରୁଣା ଜିନିଷ ଦିଆଯାଇଥାଏ, ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କୁ କ'ଣ ଦେବ? ତୁମେ ୟାଙ୍କୁ (ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ) ତ ଦେଉ ନାହଁ । ଇଏ ମଧ୍ୟ ସବୁ କିଛି ଦେଇଦେଲେ । ଇଏ ଏଠାରେ କୌଣସି ମହଲ ତିଆରି କରିବେ ନାହିଁ । ଏସବୁ ଶିବବାବାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ହିଁ କରୁଛନ୍ତି । ସେ ହିଁ କରିକରାଇଲାବାଲା ଅଟନ୍ତି, ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ କହୁଛନ୍ତି ବାବା ଆପଣ ଆମ ପାଇଁ କେବଳ ଜଣେ । ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ତ ବହୁତ ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି । ବାବା ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି ମୋ ପାଇଁ କେବଳ ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ହିଁ ଅଛ । ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି । କେତେ ଦେହର ସମ୍ବନ୍ଧୀମାନଙ୍କର ସ୍ମୃତି ରହୁଛି । ମଧୁର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବାବା

କହୁଛନ୍ତି ଯେତେ ପାରୁଛ ବାବାଙ୍କ ମନେ ପକାଅ, ଆଉ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଭୁଲିଯାଅ, ସ୍□ର୍ଗ ରାଜ୍ୟର ଲହୁଣୀ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମିଳୁଛି । ଟିକେ ଖିଆଲ ତ କର, କିପରି ଏହି ଖେଳର ରଚନା ହୋଇଛି । ତୁମେମାନେ କେବଳ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇ ପକାଇ ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହେବା ସହିତ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ରାଜା ହେଉଛ । ଏବେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ବାସ୍ତବରେ ଅନୁଭବୀ ଅଟ । ମନୁଷ୍ୟ ଭାବୁଛନ୍ତି ଭକ୍ତି ତ ପରମ୍ପରାରୁ ଚାଲି ଆସୁଛି । ବିକାର ମଧ୍ୟ ପରମ୍ପରାରୁ ରହି ଆସିଛି । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ, ରାଧା-କୃଷ୍ଣଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଥିଲେ ନା । ଆରେ ହଁ, ପିଲା କାହିଁକି ନଥିବେ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାରୀ କୁହାଯାଇଥାଏ । ଏଠାରେ ସମସ୍ତେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିକାରୀ ଅଟନ୍ତି । ପରସ୍ପରକୁ ଗାଳି ଦେଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବାବାଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମତ ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରୀମତ ମିଳୁଛି । ଯାହାକି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରୁଛି । ଯଦି ବାବାଙ୍କ କଥା ନ ମାନିବ ତେବେ କିପରି ହୋଇପାରିବ । ଏବେ ମାନ ବା ନ ମାନ । ସୁପୁତ୍ରମାନେ ତ ତୁରନ୍ତ ମାନିବେ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସହଯୋଗୀ ନହେଲେ ନିଜର ହିଁ କ୍ଷତି କରୁଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ଆସୁଛି । କେତେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରାଉଛି କେତେ ଖୁସି କରାଉଛି । ବାବାଙ୍କଠାରୁ ପୂରା ବର୍ସା ନେବାରେ ହିଁ ମାୟା ଭୁଲ କରାଇ ଦେଉଛି । କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ତାର ସେହି ଫନ୍ଦାରେ ଫସିବା ଅନୁଚିତ୍ । ମାୟା ସହିତ ହିଁ ଲଢେଇ ହେଉଛି । ବହୁତ ବଡ-ବଡ ତୋଫାନ ଆସିବ । ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କୁ ମାୟା ଅଧିକ ଆକ୍ରମଣ କରିବ । ବଳବାନ ସହିତ ବଳବାନ ହୋଇ ଲଢିବ । ଯେପରି ବୈଦ୍ୟ ଔଷଧ ଦେଲେ ସବୁ ରୋଗ ବାହାରି ଆସିଥାଏ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ମୋର ହେଲେ ପୁଣି ସମସ୍ତେ ମନେ ପଡିବେ । ତୋଫାନ ଆସିବ, କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ବୁଦ୍ଧିର ଲାଇନ୍ ପରିଷ୍କାର ଥିବା ଦରକାର । ଆମେ ପୂର୍ବରୁ ପବିତ୍ର ଥିଲୁ ପୁଣି ଅଧାକଳ୍ପ ଅପବିତ୍ର ହୋଇଛୁ । ଏବେ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ଏହି ଯୋଗ ଅଗ୍ନି ଦ୍□ାରା ତୁମମାନଙ୍କର ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । ଯେତେ ମନେ ପକାଇବ ସେତେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବ । ମନେ ପକାଇ ପକାଇ ତୁମେ ଘରକୁ ଚାଲିଯିବ । ଏଥିରେ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଅନ୍ତରମୁଖତା ଆବଶ୍ୟକ । ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମାରେ ରହୁଛି ନା । ଆତ୍ମା ହିଁ ପଢୁଛି । ଆତ୍ମାର ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ପରମାତ୍ମା ବାବା ହିଁ ଆସି ଦେଉଛନ୍ତି । ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହେବା ପାଇଁ ଏତେ ଉଚ୍ଚ ଜ୍ଞାନ ତୁମେମାନେ ନେଉଛ । ମୋତେ ତୁମେମାନେ କହୁଛ - ପତିତ-ପାବନ, ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ଶାନ୍ତିର ସାଗର । ଯାହା ମୋ ପାଖରେ ଅଛି ସେସବୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେଉଛି । କେବଳ ଦିବ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିର ଚାବି ଦେଉ ନାହିଁ । ତା' ବଦଳରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ କରୁଛି । ସାକ୍ଷାତ୍କାରରେ କିଛି ହେଲେ ମିଳେ ନାହିଁ । ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଲା ପାଠପଢା । ପାଠପଢା ଦ୍□ାରା ତୁମମାନଙ୍କୁ ୨୧ ଜନ୍ମର ସୁଖ ମିଳୁଛି । ମୀରାଙ୍କ ତୁଳନାରେ ତୁମେମାନେ ନିଜର ସୁଖର ତୁଳନା କର । ସେ କଳିଯୁଗରେ ଥିଲେ, ସାକ୍ଷାତ୍କାର କଲେ ତା'ପରେ ପୁଣି କ'ଣ ମିଳିଲା । ଭକ୍ତିର ମାଳା ହିଁ ଅଲଗା ଅଟେ । ଜ୍ଞାନ ମାର୍ଗର ମାଳା ଅଲଗା । ରାବଣର ରାଜତ୍□ ଅଲଗା ଏବଂ ତୁମର ରାଜତ୍□ ମଧ୍ୟ ଅଲଗା । ଏହାକୁ ଦିନ, ତାହାକୁ ରାତି କୁହାଯାଉଛି । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ଯୋଗ ବଳ ଦ୍□ାରା ନିଜର କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡିକୁ ଏପରି ବଶ କରିବାକୁ ହେବ ଯେପରି କୌଣସି ଚଞ୍ଚଳତା ରହିବ ନାହିଁ । ସମୟ ବହୁତ କମ୍ ଅଛି, ସେଥିପାଇଁ ଭଲ ଭାବରେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ମାୟାଜିତ୍ ହେବାକୁ ପଡିବ ।

(୨) ବାବା ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି ତାକୁ ଅନ୍ତରମୁଖୀ ହୋଇ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । କେବେ ହେଲେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଲୁଣ-ପାଣି ହେବାର ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କୁ ନିଜର ଭଲ ମନ୍ଦ ସମାଚାର ନିଶ୍ଚୟ ଦେବାକୁ ପଡିବ ।

ବରଦାନ**:-** ନିଜର କଲ୍ୟାଣକାରୀ ମନୋବୃତ୍ତି ଦ୍□ାରା ସେବା କରୁଥିବା ସର୍ବ ଆତ୍ମାଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦର ଅଧିକାରୀ ହୁଅ ।

ନିଜର କଲ୍ୟାଣକାରୀ ମନୋବୃତ୍ତି ଦ୍□ାରା ସେବା କରିବା - ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ସର୍ବ ଆତ୍ମାଙ୍କଠାରୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ସାଧନ । ଯଦି ଲକ୍ଷ୍ୟ ରହିବ ଯେ ମୁଁ ବିଶ୍□ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଅଟେ ତେବେ ଅକଲ୍ୟାଣର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯେପରି କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ସେହିପରି ନିଜର ଧାରଣା ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ, ଯଦି କାର୍ଯ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ମନେ ରହିବ ତେବେ ସର୍ବଦା ଦୟାଶୀଳ ଏବଂ ମହାଦାନୀ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇ ରହିବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଦ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ବୃତ୍ତିରେ ହିଁ ଚାଲିବ, ମୁଁ ପଣିଆ ଆସିବ ନାହିଁ, ନିମିତ୍ତ ପଣିଆ ମନେ ରହିବ । ଏହିଭଳି ସେବାଧାରୀଙ୍କୁ ସେବାର ପ୍ରତିଦାନରେ ସର୍ବ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦର ଅଧିକାର ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଥାଏ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ସାଧନର ଆକର୍ଷଣ ସାଧନାକୁ ଖଣ୍ଡିତ କରିଦିଏ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଇଶାରା:- ଆତ୍ମିକ ସ୍ଥିତିରେ ରହିବାର ଅଭ୍ୟାସ କର ଏବଂ ଅନ୍ତରମୁଖୀ ହୁଅ ।

ଅନ୍ତରମୁଖୀ ଆତ୍ମାମାନେ ତିନି ପ୍ରକାରର ଭାଷାର ଅନୁଭବୀ ହୋଇଥାଆନ୍ତି । (୧) ନୟନର ଭାଷା, (୨) ଭାବନାର ଭାଷା (୩)

ସଂକଳ୍ପର ଭାଷା । ଏହି ତିନି ପ୍ରକାରର ଭାଷା ଆତ୍ମିକ ଯୋଗୀ ଜୀବନର ଭାଷା ଅଟେ, ଯେତେ ଯେତେ ତୁମେ ଅନ୍ତର୍ମୁଖୀ ସ୍□ିଟ୍ ସାଇଲେନ୍ସ ଅର୍ଥାତ୍ ଗହନ ଶାନ୍ତିର ସ୍□ରୂପରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇ ଚାଲିବ - ସେତିକି ସେତିକି ଏହି ତିନୋଟି ଭାଷା ଦ୍□ାରା ସର୍ବ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଅନୁଭବ କରାଇପାରିବ । ତେଣୁ ଏବେ ଏହି ତିନୋଟି ଭାଷାର ଅଭ୍ୟାସୀ ହୁଅ ।